

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 492. Quinam esse vel non esse possint fidejussores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

obligatio est absque omni effectu, ac ita infirmetur à jure, ut etiam ex ea solutum repeti possit; ut Bachov. *cit. thes. 3.* Balbus de *præscript. p. 1. q. 6.* Gilken. de *usucap. l. 1. c. 4. num. 20.* Hering. de *fidejuss. c. 19. num. 5.* fidejussio est frustranea, & quæ fuit durante debito, resolvitur. Item pro debitore jam deportato fidejussor constitui nequit; cum, ut Muller. *l. c. lit. 2.* cum communi, deportatus pro mortuo habeatur, neminique creditorum teneatur. Nihilominus fidejussor, si quis debitori ante deportationem datus, post eandem obligatus manet creditori, *l. 5. ff. qui satisd. cog. l. 1. C. h. t.* Muller. *loc. cit.* nec is se hac exceptione deportationis utpote personali soli deportato competente tueri potest; cum regulariter exceptio personæ rei seu debitoris principalis coharens ad fidejussorem non extendatur. Muller. *loc. cit.* citatà *l. 7. ff. de except.* Qualiter verò admitti possit fidejussor pro reo de judicio sisti, dictum paulo ante. Ultra quæ id quoque notandum, quòd in delictis notoriis & gravibus talis fidejussor non admittatur, & si de cætero admissus, ad summam ei ab initio præscriptam, aut postmodum per sententiam determinandam, casu quo non sistatur reus, non teneatur nisi post latam sententiam. Lauterb. *h. t. num. 3.*

Quæst. 492. Quinam esse vel non esse possint fidejussores?

Resp. primò in genere: Fidejuberè possunt omnes & soli, qui se & sua promittendo obligare possunt, liberamque rerum suarum administrationem habent, & à natura vel jure non prohibentur. Est enim fidejussio de genere permissorum, à quibus nemo nisi prohibitus arceatur; & hæc est regula universalis, juxta quam

2. Resp. secundò in specie: Primò naturà prohibentur esse fidejussores infantes, furiosi, ebrii similesque usu rationis destituti, *l. 1. ff. de P. O. l. 7. §. 4. ff. h. t.* Quòd tamen dictum de ebriis intelligendum de summè seu plenè ebriis, quibus vitæ rectè gerendæ nullum consilium est, & vitam edormire dicuntur, *c. non crapula. de vita & honest. cler.* unde eos, qui modicè ebrii sunt, non arceri à fidejubendo deducit. Muller. *h. t. thes. 37. lit. 2.* cum Franc. de *fidejuss. c. 2. num. 33.* & Mascard. *vol. 3. concl. 579. num. 9.* uti & furiosi fidejuberè & contrahere validè possunt pro tempore lucidorum intervallorum, si quæ habeant, *l. 2. C. de contrab. empt. Franc. à num. 10.* Muller. *loc. cit.* Secundò olim jure civili fidejuberè non poterant, surdi, muti, absentes; quia stipulatione perficiebatur fidejussio; stipulari autem non poterant; contrarium est hodie, dum etiam nuda conventionione perficitur. Tertiò servi (intellige, propriè tales; secus enim est de adscriptitiis & originariis, utpote qui reipsa homines liberi sunt, propriaque bona habent, de quibus disponere possunt,) à fidejubendo sine jussu domini vel extra rem suam peculiarem arceantur, *L. servus. §. L. sed etsi. ff. h. t.* quia extra peculium non habent, unde fidem suam liberare, & pro debitore principali solvere possint; & sic in iis deficit finis fidejussionis, qui est, ut creditor de suo credito reddatur securus. Dum autem in suum peculium jubent, tam ipsi quàm dominus eorum obligatur, *l. 17. ff. h. t.* Muller. *h. t. th. 37. lit. 2.* uti etiam, dum in rem & utilitatem domini fidejusserunt, ut idem. Quartò à fidejubendo excluduntur pauperes, *l. 8. §. qui pro rei. ff. qui satisd. cog.* etsi aliàs sint honestæ vitæ & integre fidei; quia ob defectum bonorum non sunt solvendo,

& consequenter fini fidejussionis satisfacere nequeunt. Struv. *ad ff. h. t. thes. 37. lit. 2.* Muller. *ibid.* qui tamen addit, etiam interdum pauperem probatæ fidei admitti in fidejussorem; cum idoneus nonnunquam non tam patrimonio quàm fide æstimetur, *l. 112. §. ff. de P. O.* Et quòd, si ab initio creditor sciens receperit pauperem, repudiare illum postmodum non poterit. Brunnem. *ad l. 3. ff. h. t. num. 1.* Bachov. *vol. 2. d. 28. thes. 2. lit. F.* Struv. *cit. thes. 37.* Muller. *ibid. lit. o.* secus, si probabilis ignorantia allegari non potest. Si verò constitutus sufficiens, qui postmodum redigatur ad paupertatem, alius erit subrogandus. Struv. *loc. cit.* verum id cum Franco de *fidejuss. c. 4. num. 163. & 164.* ita distinguit Muller. *loc. cit. lit. 2.* ut si ex conventionione partium datus fidejussor, creditor in hoc casu debitorem cogere nequeat ad dandum alium; quia jam satisfactum obligationi, qua vi conventionis debebatur fidejussor. Si verò ex dispositione legis mediante officio Judicis debebatur & datus fidejussor, eo redactò ad paupertatem dandus est alius, *l. 4. ff. de prator. stipul.* De cætero si ratione dotis soluto matrimonio datus est fidejussor, & hic solvendo non fuerit, sive ab initio, sive ex post factus insufficientis, alius fidejussor peti potest, *l. 22. §. 2. solut. matrim.* uti etiam, ubi fidejussor datus pro idoneo habitus mox fugerit; eò quòd tunc ob celeritatem illam creditor videatur conscius illius fugæ. Muller. *cit. lit. 2. in fine.* Quintò milites (nimirum armatæ militiæ, ut Lauterb. *h. t. §. 13.*) prohibentur esse fidejussores, ne dum privatis negotiis & actionibus occupantur, à studio & officio militari & republica defendenda avocentur, *l. 31. C. locati.* Quæ lex etsi loquatur in specie de fidejussoribus locatorum, ob adjectam tamen rationem generalem generaliter hæcenus à DD. acceptam, ait Lauterb. *loc. cit.* uti nec restringendam ad eos milites, qui in castris & expeditione versantur, ut vult Franc. de *fidejuss. c. 2. n. 12.* sed locum habere, sive contrahatur in castris & expeditione, sive extra, cum aliis melius sentire videtur Lauterb. *loc. cit.* sub limitatione tamen mox adjicienda. Quin & obtinere hoc ipsum adhuc hodie in militibus nostris ob indentitatem rationis in *cu. L. expressam,* cum etiam major cura & diligentia ad modernum bellandi modum requiratur, nec minus pugnetur pro patria &c. tenent Treutl. *vol. 2. d. 10. thes. 6. lit. b.* & ad eundem Hunnius *vol. poster. d. 28. thes. 2. quæst. 10.* Harprecht. *ad pr. Inst. de fidejuss. num. 79.* Muller. *loc. cit. lit. 1.* atque Lauterb. *loc. cit.* num hodie id ipsum in totum vel pro parte ab usu recesserit, esse facti, ac proinde asserenti incumbere probationem. Excipiuntur nihilominus milites veterani honestè à militia dimissi. Muller. *loc. cit.* Wietn. *h. t. n. 6.* Reiffentl. *ibid. num. 16.* Arg. *l. 1. C. de veteran.* ubi iis permittitur emere, vendere, optimis negotiis pecuniam tractare & mercimonia agitare; ceterisque in iis ratio prohibitionis. Excipiuntur quoque milites sacramento militari non soluti, dum fidejubent in rem suam, *l. 8. §. 1. ff. qui satisd. cog.* Muller. *loc. cit.* uti & si causam communem omnis numeri sui, (hoc est, commilitonum) prosequantur; cum hoc ipso in rem suam fidejuberè censentur, Arg. *si filiusfamil. §. veterani ff. de procur. l. 1. §. in propr. ff. de appell.* Muller. *l. c.* Quòd si quis, antequam nomen militiæ dederit, pro aliquo fidejusserit, fidejussionem rescindere non potest. Arg. *L. qui uno. §. non omnes. ff. de re militari.* Sextò qui fori præscriptionem seu privilegium habent, fide-

fidejussores idonei non probantur, l. 7. ff. qui satisfaciunt. cog. c. Romana. §. contrahentes. de for. compet. in 6. cum fidejussor idoneus non tam ex facultatibus, quam ex conveniendi facilitate aestimetur, juxta l. 2. ff. qui satisfaciunt. cog. Muller. loc. cit. lit. r. inde deducens, studiosum idoneum fidejussorem non esse, nisi privilegio fori sui privilegiatus renunciet, (ad quas tamen renunciaciones non facile deveniendum, monet Jason. in l. 1. ff. si quis cautionem.) pro quo citat Rebuff. de privileg. scholar. privileg. 171. Jason. loc. cit. & DD. in l. si fidejussor. ff. qui satisfaciunt. cog. eò quòd facile ad liberationem fidejussionis agere possit antequam solutio fiat, transcundo nimirum ab una Academia ad aliam. Idem dicit de iis, qui ita forum mutare solent, quòd fidejussores idonei esse nequeant, qui jam quidem, dum fidejudent, sunt in foro rei sitæ, vel in foro contractus, mox tamen translaturi domicilium ad aliud territorium. Verùm dependent hæc à quaestione, num fidejussores conveniendi coram suo Judice competente, an coram Judice principalis debitoris, ad quam respondet Mynf. cent. 2. obs. 5. ex Bald. ad L. cum Archimedoram. C. ut in possess. leg. quòd sint in suo loco conveniendi, nisi renuncient privilegio fori, quòd si fecerint, conveniantur in loco contractus per cit. c. Romana; eoque remitti debeant, ut renunciatio aliquid operetur. Addit tamen Mynf. plerosque existimare, quòd quis etiam invitus ad forum contractus trahi possit absque renunciacione fori. Septimò pupilli infante majores sine autoritate tutoris fidejussores esse nequeunt, l. 9. pr. ff. de auth. tut. l. 189. ff. de reg. jur. Quamvis autem pupilli pubertati proximi accedente autoritate tutoris fidejungere possint. Arg. §. 1. Inst. de auth. tut. semper tamen propter beneficium restitutionis in integrum, quòd iis in eo casu competit, fidejussores minùs idonei reputantur, l. 3. C. de in integr. rest. minor. Muller. l. c. lit. e. ei verò, quòd pupillus cum autoritate tutoris fidejubens obligetur civiliter, non obstat, quòd fidejussio, l. 30. §. 1. ff. de pactis, & ibi Jason. dicatur dilapidatio & donatio, quæ etiam cum autoritate tutoris interdicta est pupillis, nam non est revera & propriè talis; cum id, quòd solvit & præstat fidejussor, actione mandati repetere potest. Muller. loc. cit. cum Wesenb. h. t. num. 3. Octavò minores habentes curatorem, sicut sine ejus autoritate aliàs invalidè contrahunt, sic etiam nulliter fidejudent; cum per talem fidejussionem exponantur periculo læsionis in patrimonio seu rebus suis, Haunold. de §. 7. Tom. 3. tr. 9. num. 58. Et si cum alio simul fidejusserit minor, ejus personam subtracta, ille alius tenebitur, l. 48. §. 1. ff. h. t. Lauterb. ibid. §. 14. Si verò non habeant curatorem, & soli contrahant, validè quidem fidejudent & obligantur, gaudent tamen beneficio restitutionis in integrum, l. 3. C. de in integr. restit. Gomez l. 2. var. c. 13. n. 19. Molin. d. 540. num. 45. Haunold. Lauterb. LL. cit. Wiestn. h. t. n. 5. Nonò filium familias fidejungere posse pro extraneo, etsi sit extra dubium; cum hic habeatur pro patrefamilias. Muller. loc. cit. lit. c. cum Zoël. in ff. h. t. num. 4. Hering. de fidejuss. c. 7. num. 328. Id tamen non procedit nisi in filiofamilias majore 25. annis, & fidejubente tenus tantum peculio suo, ut Bartol. in l. 3. ff. h. t. Muller. loc. cit. Hering loc. cit. n. 345. ubi etiam hinc deducit, filiumfamilias non dari fidejussorem idoneum in iis causis, in quibus non datur actio contra patrem de peculio. De quo ulterius vide

Muller. uti & de eo, an & qualiter filiusfamilias pro patre fidejungere possit, & interdum teneatur.

Quæst. 493. Fœmina an & qualiter fidejungere possit?

1. Resp. primò: Fœmina prohibentur fidejungere tot. tit. ff. C. ad S. C. Vellejan. & universaliter quidem juxta l. 1. ff. eod. ubi dicitur, Vellejano senatus consulto plenissimè comprehensum est, ne pro ullo fœminæ intercedant. Juxta quæ multò minùs fidejungere poterunt; cum intercedere sit quid latius quàm fidejungere, Unde non tantum non fidejungere possunt pro personis sibi conjunctis, puta, mater pro filiis, l. 3. C. ad S. C. Vellejan. filia pro parentibus, l. 8. C. eod. uxor pro marito, l. 1. C. ne uxor pro marito. in quibus specialis ratio esse posset prohibitionis, nempe intempetivus & vehementior erga tales personas affectus; sed etiam pro quolibet extraneo ob eam generalem rationem, nimirum ob earum variis deceptionibus obnoxiam imbecillitatem & imprudentiam, ex qua pericula ex fidejussione imminetia non providentes, & sæpe vehementioris commiserationis aut amoris affectu facile mobiles abreptæ, fidejubendo rei familiaris jacturam incurrerent.

2. Resp. secundò: Valet nihilominus fidejussio mulieris, si facta instrumento publico coram tribus testibus; quamvis ea elidi postmodum possit interposita exceptione S. C. Vellejan. ut constat ex l. 1. §. seq. C. ad S. C. Vellejan. ita ut mulier vi dictæ exceptionis sit libera ab omni obligatione tam naturali quàm civili. De Lugo, de just. d. 32. num. 11. Reiffenst. h. t. num. 19. adeoque tuta esse possit in conscientia, ut de Lugo, factam verò sine dicta solemnitate irritam esse ipso jure, nullamque inde, neque civilem, neque naturalem obligationem contractam etiam citra dictam exceptionem (salem jure codicis, quidquid sit de jure ff.) astruit, Reiffenst. loc. cit. allegans pro hoc expressum textum l. 23. §. fin. C. ad S. C. Vellejan. & Haunold. de §. 7. Tom. 3. tr. 9. c. 7. num. 116. ita etiam, ut mulier in hoc casu non tantum in fore externo, sed & in interno conscientia libera sit ab omni obligatione tam naturali quàm civili præstandi aliquid ratione talis fidejussionis factæ; cum lex justa in foro externo etiam justa sit in foro interno; & ne aliàs mulieres ex hoc privilegio nullam utilitatem haberent, si eo utentes in conscientia tuta non essent, Reiffenst. loc. cit. num. 20. citatis pro hoc Molin. de just. d. 540. num. 2. Engels h. t. Unde & hi AA. deducunt; quòd si mulier ex ignorantia sui privilegii Vellejani, vi cujus ex sua fidejussione ad nihil tenetur, ratione illius solveret aliquid, posset illud tam in foro interno quàm externo condicere ac repetere tanquam per errorem solutum, utpote habens veluti habitualement exceptionem perpetuam, L. qui exceptionem. ff. de condit. indeb. Quin & creditor teneatur acceptum ab ea restituere, dum fidejussio ab ea facta sine publico instrumento consignato tribus testibus. Contrarium tenentibus Molin. loc. cit. allegans communem. Laym. th. mor. l. 3. tr. 4. c. 29. n. 5. in quantum asserunt, quascunque mulierum fidejussiones, etiam sine solemnitate factas esse validas, & tamdiu illis obligari, donec mulier exceptione & privilegio S. C. Vellejan. utatur. Illud certum plures esse casus, in quibus fidejussio mulieris valeat, & ea stare teneatur in utroque foro, ita ut dicto privilegio gaudere non possit. Unde

3. Resp.